

בש"פ 5579/17 - אליהו אסייב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5579/17 - ב'

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: אליהו אסייב

נ ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה מטעם המבקש לחיסיון

בשם המבקש: עו"ד אריאל עטרי

בשם המשיבה: עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

1. ביום 4.5.2017 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14 ועבירת אינוס, וביום 24.5.2017 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ערר שהגיש המבקש על החלטה זו נדחה על-ידי ביום 25.7.2017. כשנה לאחר מכן, ביום 26.6.2018, הגיש המבקש את הבקשה שלפני - 'בקשה דחופה לאיסור פרסום פרטים מזהים'. לטענת המבקש, "ככל הנראה בשל טעות וחרף העובדה שההליך ופרטיו חסויים - נכתב שמו של המבקש בראש ההחלטה וכך פורסמה ההחלטה באתרים המשפטיים השונים" (סעיף 4 לבקשה). כמו כן ציין המבקש, כי בהחלטה נוספת שניתנה על-ידי בעניינו (בש"פ 742/18) נאסר על פרסום פרטיו.

2. אתמול הוגשה תגובת המדינה לבקשה. לטענת המדינה, דין הבקשה להידחות נוכח עקרון פומביות הדיון, המחייב את פרסום שמו של נאשם בפלילים, גם טרם הרשעתו. סמכותו של בית המשפט להורות על איסור פרסום פרטים מזהים נועדה למנוע את זיהויין של המתלוננות, אך לא את זיהוי של המבקש. אדרבה, משיקולים של שמירה על ביטחון הציבור ומתוך מטרה לעודד נפגעות נוספות - ככל שישנן כאלה - להתלונן, סבורה המדינה כי קיימת חשיבות רבה דווקא בפרסום שמו של המבקש. המתלוננות בענייננו אינן קרובות משפחה של המבקש, וממילא אין בזיהוי כדי להביא לזיהויין. אם נפלה טעות, היה זה דווקא בבש"פ 742/18. כמו כן מציינת המדינה, כי המבקש הועבר למעצר בפקוח אלקטרוני בדירה בעכו, ובנסיבות אלו ברי כי קיים אינטרס ברור לגלות את שמו של המבקש, למען ידע הציבור ויזהר.

3. דין הבקשה להידחות. כפי שפירטה המדינה בתגובתה, פומביות הדיון היא הכלל; איסור הפרסום - חריג לו. עניינו של איסור הפרסום להגן על המתלוננות, לא על המבקש. ממילא אין הצדקה לאסור על פרסום שמו של המבקש.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"ט בתמוז התשע"ח (2.7.2018).

ש ו פ ט